

The International Scientific Association "Sciences & Genesis"

"SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS 2015"

International scientific and
practical congress

20 February 2015
in Vienna (Austria)

The International Scientific Association
“SCIENCE & GENESIS”
<http://science-genesis.com/>

“SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS 2015”

20 February 2015 in Vienna (Austria)

Vol 2

Vienna (Austria)
2015

вивати власне господарство тощо через українських представників. Часопис «Свобода» 1923 р., аналізуючи суспільно-політичну, соціально-економічну ситуацію, у якій опинилася українська нація на початку 1920-х рр., коли її господарські ініціативи фактично являли собою боротьбу «за виживання» «свого» (на індивідуальному рівні) і «нації» (на колективному рівні)», закликав українців консолідуватися та «проти страшної навали, яка сунеться на нас ...протиставити якнайзавзятіший опір», «солідарністю засвідчити нашу силу». Формула успіху була відома: «Купуймо лише в своїх, полагоджуймо лише в своїх усі свої справи» [7].

Концепція формування господарської культури, в основі якої лежала ідея господарського націоналізму, стратегічно орієнтувала, з одного боку, на національні господарські пріоритети, господарське самопосилення нації, здобуття господарсько-економічної самостійності, господарської автаркії, державницьких прагнень українців, забезпечення соціальної емансипації, з іншого боку, на підвищення добробуту сільських господарів, їхнього загальноосвітнього та культурного рівня, іншими словами, виховання «поступового господаря».

Таким чином, успіх формування господарської культури за досліджуваного періоду був прогнозований: він ґрунтувався на національних традиціях господарювання українців, урахував досвід формування господаря, який склався упродовж понад тисячорічного розвитку української нації, в основі якого було виховання господаря. Така концепція формування господарської культури виконувала роль містка, який пов'язував минуле і майбутнє, забезпечував безперервність цього процесу. У концепції господарської культури важливий акцент робили на формування господарсько-економічних інтересів українців, реалізація яких не тільки мала підвищити рівень їхнього матеріального благополуччя, а й слугувати зміцненню тривких і міцних підвалин майбутньої державності. Цей соціально-економічний вектор орієнтував на перспективні завдання щодо формування господарської культури декількох поколінь українців, показував їх перспективність. Таким чином органічно поєднувалися власні господарсько-економічні інтереси особистості й національні господарсько-економічні інтереси майбутньої української держави. Вважаємо, що концепція формування господарської культури, що використовувала питому господарську генетику українців, створила здоровий господарський механізм, що виявився добрим імунітетом та показав ефективні результати в процесі виховання господарської культури українців.

Література:

1. Богуш В. Роля України у світовім господарстві / В. Богуш // Розбудова нації. – 1930. – Річник III. – Ч. 1-2. – січень-лютий. – С.11-15.
2. Державна національна програма «Освіта» («Україна XXI століття»). – К. : Райдуга, 1994. – 78 с.
3. Енциклопедія освіти / Головний редактор Василь Кремень. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
4. Пацифікація» Східньої Галичини // Розбудова нації. – 1930. – Річник III. – Ч.9-10. – вересень-жовтень. – С.250-256
5. Перший Український Педагогічний Конгрес. 1935 / Відп. за вип. Р. Р. Кокот.– 2-е вид.– Львів : Сполом, 2008. – 246 с.
6. Плян виховної праці в школі // Учительське Слово. – Львів. – 1935. – Ч.8. – Жовтень. – С.119.
7. Серед важкої навали // Свобода. – 1923. – 19 серпня. – С.1.

Бишевец Н.Г.*ст. викладач,**Академія муніципального управління**Кафедра вищої математики**м. Київ, Україна*

МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ДО ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД НАПРЯМКУ НАВЧАННЯ

Математична освіта являється основою фахової підготовки сучасних студентів ВНЗ і її роль у професійному зростанні молодого фахівця чим далі збільшується.

Наразі спеціалісти приділяють велику увагу математичній освіті, намагаючись віднайти механізми вдосконалення процесу навчання математичних дисциплін у ВНЗ [1, 3], шукають інноваційні методи і підходи до викладання природничонаукових дисциплін [2]. Утім зрозуміло, що рівень математичної підготовки обумовлюється бажанням студентів опанувати математичні дисципліни. Отже, питання, пов'язані із вивченням особливостей мотивації студентів ВНЗ до вивчення математичних дисциплін є актуальними і вимагають додаткових досліджень.

В процесі дослідження ми перевірили особливості мотивації студентів при отриманні знань з дисциплін математичного спрямування в залежності від факультету навчання. Для цього було виконано опитування 74 студентів I курсу Академії муніципального управління, серед яких 27 студентів навчалися на факультеті «Управління міським господарством» (УМГ) та 47 – на факультеті «Менеджмент». Зауважимо, що на питання, запропоновані у анкеті, респонденти по 5-бальній шкалі оцінювали складові їх мотивації до вивчення математичних дисциплін.

Встановлено, що у студентів факультету менеджмент середньостатистичні показники окремих компонентів мотивації дещо нижчі в порівнянні зі студентами факультету УМГ. Так, ставлення студентів факультету УМГ до математичних дисциплін у середньому склало (середньостатистичні показники представлені у вигляді (;)) (4,04; 0,44 бала), а у студентів факультету менеджмент – (3,94; 0,6 бала).

В той же час зацікавленість у вивченні навчального матеріалу з математичних дисциплін у студентів УМГ склала (3,93; 0,55 бала), а у студентів менеджменту – (3,89; 0,67 бала). Усвідомлення необхідності математичних знань для сучасного фахівця у студентів УМГ на 3,75% вища: (4,0; 0,28 бала) проти (3,85; 0,55 бала), а бажання розширювати знання самостійно у студентів УМГ перевищує на 9%: (3,11; 0,7 бала) проти (2,83; 0,43 бала). При цьому наявність позитивної мотивації до інтелектуальних розваг у студентів УМГ склала (3,93; 0,62 бала), а у студентів менеджменту – (3,72; 0,77 бала). Як бачимо, на тлі невисокої мотивації до вивчення математичних дисциплін, студенти не залежно від напрямку навчання, на жаль, категорично не бажають займатися самостійно в позаурочний час.

Подальше дослідження показало, що серед опитаних, які навчаються на факультеті УМГ, 3,7% (n=1) мають високий, 7,4% (n=2) – достатній, а 88,9% (n=24) – середній рівень мотивації до вивчення математичних дисциплін. При цьому студентів УМГ з незадовільною мотивацією до вивчення дисциплін математичного циклу не встановлено (рис. 2).

Натомість серед студентів факультету менеджмент 17,0% (n=8) мають достатній, 78,7% (n=37) – середній, а 4,3 % (n=2) – початковий рівень мотивації до збагачення знань у області математики.

Отже, майбутні менеджери мають нижчу мотивацію до вивчення математичних дисциплін у порівнянні зі студентами, що опановують інженерні спеціальності.

Ми переконані, що такі результати пов'язані з тим, що на факультет менеджменту традиційно вступають студенти з більш низькими математичними знаннями в порівнянні із вступниками на факультет УМГ. Крім того, ситуацію погіршується у зв'язку із неприпустимим зменшенням годин у навчальних планах, відведених на вивчення математичних дисциплін у майбутніх менеджерів.

Ситуація, що склалася, вимагає негайного вирішення як шляхом перегляду навчальних планів, так і завдяки оновленню змісту і впровадженню новітніх методик викладання дисциплін математичного циклу.

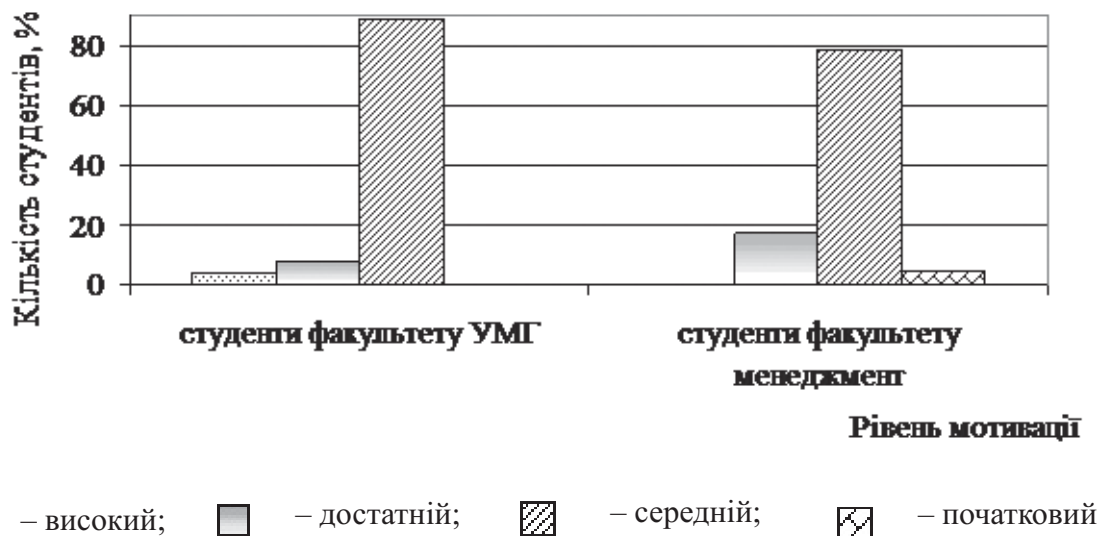

Рис. 2. Розподіл студентів за рівнем мотивації до вивчення математичних дисциплін, (n=74):

Література:

1. Бауріна І. В. Використання засобів пакету Excel у математичній підготовці майбутніх економістів / І. В. Бауріна // Науковий часопис. – К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2007. – №5(12). – С. 105-108.
2. Бышевцев Н. Г. Приоритетные методы и подходы к преподаванию математических дисциплин в высших учебных заведениях / Н. Г. Бышевцев // Молодой ученый. — 2015. — №2. — С. 497-500.
3. Васіна Л. С. Дидактичні умови інтеграції знань з математики та спеціальних дисциплін у підготовці майбутніх радіотехніків: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Л. С. Васіна; Інститут педагогіки і психології професійної освіти АПН України. – Київ, 2006. – 22 с.
4. Кучерук О. Я. Система неперервної підготовки фахівців з прикладної математики у внз в умовах кредитно-модульної технології навчання: автореф. дис. ...канд. пед. наук: 13.00.04 / О. Я. Кучерук; Черкаський нац. ун-т ім. Богдана Хмельницького. – Черкаси, 2009. – 23 с.

Гуменюк І.М.

к. ф. н., доцент,

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,

кафедра філології та методики початкової освіти,

м. Івано-Франківськ, Україна

ФОРМУВАННЯ ДОКУМЕНТНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ У КОНТЕКСТІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ „УКРАЇНСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)”

Стаття присвячена аналізу функціональних можливостей змістового наповнення дисципліни „Українська мова (за професійним спрямуванням)” щодо формування основ документної

компетенції студентів вищих навчальних закладів. Окреслено напрямки та рівні формування документної компетенції.

Ключові слова: документ, документна компетенція, документна комунікація, професіограма.

Постановка проблеми. Реалії сучасного соціально-економічного й гуманітарно-культурного аспектів розвитку суспільства, впровадження новітніх інформаційних технологій у всі галузі суспільної діяльності зумовлюють особливе значення документа як форми фіксації та підтвердження професійних відносин. Будь-яка виробничо-професійна, в тому числі й освітня, сфери, не можуть відмежуватися від документообігу, а отже, потребують висококваліфікованих фахівців, професіограма яких вміщує знання та вміння граматично і юридично правильного оформлення документації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У різноманітних наукових дослідженнях документ розглядається у жорстко обмежених параметрах конкретної діяльності, з позицій прикладного підходу. Так, в роботах С. Кулішова досліджуються документальні джерела наукової інформації. Г. Асеев і В. Шейко акцентують увагу на ступені інформативності документа, Н. Зіно-в'єва і І. Саяпіна розглядають суто психологічні аспекти документної комунікації, М. Хойнацький досліджує роль документа у стандартизації бібліотечної та видавничої справи [2, с.117]. Освітній аспект професійних компетенцій фахівців з документальних комунікацій аналізує у своїй праці професор Л. Філіпова [4]. Однак це і подібні дослідження стосуються найчастіше фахівців спеціальності (напрямку) „Документознавство та інформаційна діяльність”. Водночас педагогічний та методичний аспекти формування документної компетенції студентів інших спеціальностей поки що залишаються поза увагою науковців.

Отже, існування розгалуженої системи документації, опанування якою є необхідною складовою професіограми фахівця будь-якої сфери діяльності, відсутність ґрунтовних досліджень з питань формування документної компетенції студентів ВНЗ, необхідність комплексного розгляду цієї проблеми зумовлюють актуальність теми дослідження. Метою статті є дослідження функціональних можливостей змістового наповнення дисципліни „Українська мова (за професійним спрямуванням)” щодо формування документної компетенції студентів ВНЗ (за зразком педагогічних спеціальностей).

Виклад основного матеріалу дослідження. Документна комунікація є важливою частиною будь-якого професійного спілкування. Головна мета будь-якої документної комунікації, якої б сфери діяльності вона не стосувалася (адміністративно-управлінської, господарської, бізнес-діяльності, наукової, освітньої тощо), – це одержати бажаний результат. Саме це завдання постає перед автором-укладачем документа [2, с.118]. Саме це і визначає сутність його документної компетенції.

Відповідно до проекту Європейської системи кваліфікацій, компетенція розуміється як інтегроване поняття і виражає здатність людини самостійно застосовувати в певному контексті різні елементи знань і умінь. Освоєння певного рівня компетенцій розглядається як здатність використовувати і поєднувати знання, уміння і широкі компетенції залежно від змінних вимог конкретної ситуації або проблеми. У свою чергу, підтвердження професійних компетенцій здійснюється через присвоєння кваліфікації випускнику, що означає „офіційне визнання цінності освоєних компетенцій для ринку праці і для подальшої освіти та навчання” [1]. Виходячи з цього, можемо окреслити поняття „документна компетенція”: знання, вміння та навички щодо складання й оформлення документації з урахуванням змісту переданої інформації, зафіксованої на матеріальному носії; коду – правил мови, якою зафіксоване повідомлення; стильових ознак документа; контексту, в якому зміст та форма переданої інформації будуть доречними та необхідними.